

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Blot en tak til fru Birthe Rønn Hornbech, som har beroliget mig ved at give til kende, at det udvalg, der er nedsat, bare er et embedsmandsudvalg, og at vi slet ikke skal tage sagen alvorligt. Regeringen mente ikke noget med det bloktilskud.

Det synes jeg da var et rart udgangspunkt for videre drøftelse.

Kl. 16.20

Margrete Auken (SF):

Ja, jeg har et par opfølgende bemærkninger. For det første er jeg ikke sikker på, jeg vil lade fru Tove Fergo, som jeg vil kalde hende her, være den, der skal belære SF om kirkehistorie. Jeg vil gerne have, at medlemmerne i SF kan deres ting lidt, men vi er nødt til ustandselig at vende tilbage til demokratiproblemet, for det er altså meget svært at forklare folk, som egentlig troede, vi havde religiøs selvbestemmelse. Jeg skal sidde og forklare muslimer osv., hvorfor de skal sidde og bestemme over de her ting. Og så bliver jeg nødt til at forklare, hvordan det her er gået til, og jeg kan høre på det hele, at jeg kan noget mere kirkehistorie end kirkeministeren, men lad det nu være.

Men det er altså grunden til, at vi kommer tilbage til det hele tiden. Det er demokratiet. Nu fik vi lige en diskussion før også eller måske ansatsen til en, om at det er den danske forening af menighedsrødder, der skal være synoden. Det synes jeg måske er knap så poetisk, som hvis man fik et ordentligt demokrati, og jeg kan da fortælle, at jeg tror, det var fru Birthe Rønn Hornbech, der før sagde, at det var en stendød tanke, og så sagde jeg stifterne – jeg var jo ved at komme i stiftsrådet – og nu har jeg altså fået de grundtvigske på min side også i den sag, nu går Kirkeligt Samfund ind for stiftsråd osv. Så det kommer stille og roligt, men det er hele tiden nødvendigt, at vi snakker om det.

Jeg må også sige til ministeren, at diskussionen om bloktilskudsordningen altså også hænger sammen med det her, og deraf følger så to spørgsmål. Det ene er: Hvordan kan ministeren sige, at det ikke har noget med hinanden at gøre, når en bloktilskudsordning jo vil betyde, at man flytter pengene fra den refusionsordning, vi har i dag, og over til de generelle kasser? Og det forslag vi står med her, handler om de generelle kasser. Det vil sige, at de penge løber sammen i

den samme kasse, og så kan ministeren da ikke sige, at det ikke har noget med hinanden at gøre.

Det var det ene spørgsmål. Det har i høj grad med hinanden at gøre.

Og det andet, som vi ikke har fået svar på endnu, er: Hvem skal tage imod de penge? Det hører også med i en demokratidebat, hvor vi stadig væk står og ikke kan finde ud af, hvem der har ansvaret, hvis vi ikke uden videre accepterer ærkebiskop Fergo – og det er der altså nogle af os, der ikke gør – hvis vi ikke uden videre accepterer den model, og vi ikke uden videre accepterer, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer nu er gået ind og blevet vores, hvad skal vi sige, demokratiske superorgan til det her. Det fungerer godt til andre ting, men til det her.

Så vil jeg godt vide, hvem vi skal aflevere det bloktilskud til, hvem der skal forvalte det, for det kan jo ikke nytte noget, man svarer, som ministeren gjorde, da vi havde temamødet, at det skal menighedsrådene, for menighedsrådene kan da ikke sidde og fordele de penge, som de selv skal være sidste leds modtagere af. Det kan de da ikke. Der skal være nogle over, der kan fordele pengene, og det skal være et demokratisk organ. Hvem?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Nu er der jo en klog oratorisk regel, der siger, at ens pointer går tabt, hvis man gentager de samme ting og overdriver for meget. Og det synes jeg, at jeg føler trang til at sige på baggrund af fru Margrete Aukens udtalelser.

Det at jeg nævner, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer var positive i deres høringssvar, ækvilaverer fuldstændigt med, når nogle har sagt, at stifterne har været negative i deres høringssvar. Der ligger ikke spor mere synodetanke eller kompetencesamling i det, når jeg siger sådan.

Og når fru Margrete Auken så siger, at bloktilskuddiskussionen hører sammen med diskussionen om decentralisering, så tager fru Margrete Auken fuldstændig fejl. Det er helt klart, at fru Margrete Auken giver udtryk for, at fru Margrete Auken ikke har sat sig ind i, hvordan den folkekirkelige økonomi er. For det er nemlig sådan, at statstilskuddet og fællesfonden er en ting, der finansierer præsteløn. Og så er der de lokale kirkeskatter, der går ind til det lokale forbrug i kirkerne, og det er det, vi snakker om, når vi snakker om forslaget L 163 og menighedsrådets kompetence i den forbindelse.